

Saksnr. 21/3414

16.06.2021

Høringsnotat

Innføring av et jobbfradrag for unge

Innhold

1	Innledning	3
2	Bakgrunn	4
2.1	Sysselsetting og trygd blant unge	4
2.2	Endringer i regelverket for trygd.....	6
2.4	Jobbfradrag i andre land	7
2.5	Empiriske studier	8
3	Departementets vurderinger og forslag	9
3.1	Innledning.....	9
3.2	Nærmere om utformingen av et jobbfradrag for unge	10
4	Virkninger for den enkelte	12
4.1	Innledning.....	12
4.2	Virkninger på arbeidsinsentivene	13
4.3	Økonomiske virkninger	14
4.3.1	Virkninger for arbeidstakere.....	14
4.3.2	Virkninger for trygdede med arbeidsinntekt	16
4.3.3	Virkninger på overganger mellom arbeid og trygd.....	20
4.4	Fordelingsvirkninger.....	20
5	Økonomiske og administrative konsekvenser.....	22
6	Ikrafttredelse	22
7	Lovutkast.....	23

1 INNLEDNING

I dette høringsnotatet foreslår departementet at det innføres et nytt fradrag i beskatningen av arbeidsinntekt for unge under 30 år. Målet med fradraget er å gi unge med lave og middels inntekter en merkbar skattelette, og samtidig legge til rette for at flere kan komme inn i arbeidslivet gjennom å styrke arbeidsinsentivene. Hvorvidt unge med lave inntekter skal få en skattelette er primært et politisk spørsmål, og høringen konsentrerer seg om effekten på arbeidsinsentiver.

Forslaget må ses i sammenheng med andre tiltak regjeringen gjennomfører for å gjøre veien inn i jobb kortere for ungdom. Dette gjelder særlig utdannings- og kompetansetiltak herunder tiltak for at flere skal fullføre videregående skole, tiltak for bedre psykisk helse, men også målrettede tiltak i NAV, herunder den særskilte ungdomsinnsetningen.

Etter forslaget skal fradrag gis i skattepliktig lønns- og næringsinntekt, men ikke i trygd. Fradraget kan rettes inn slik at det primært kommer de med lave inntekter til gode. Fradragsbeløpet skal fastsettes av Stortinget i det årlige skattevedtaket.

Et jobbfradrag kan skaleres innenfor ulike provenyrammer. De økonomiske konsekvensene avhenger av fradragets størrelse og den nærmere innretningen av fradraget. Departementet vil komme nærmere tilbake til dette i forslaget til statsbudsjett for 2022.

I høringsnotatet presenteres en skisse til jobbfradrag som gir unge arbeidstakere og unge trygdede med arbeidsinntekt en årlig skattelette på inntil drøyt 5 000 kroner. Det understrekes at dette både kan settes høyere og lavere. Ingen trygdede vil få lavere disponibel inntekt, mens de som jobber ved siden av trygden, kan få høyere disponibel inntekt av fradraget. En slik innretning anslås å gi et provenytap på om lag 1,5 mrd. kroner. Innretningen vil også bidra til å redusere inntektsulikheten.

Det skisserte jobbfradraget baserer seg på inntektsopplysninger som Skatteetaten allerede mottar gjennom a-ordningen og næringsoppgaven. Det vil derfor bare være behov for mindre tilpasninger i Skatteetatens systemer for å kunne innføre fradraget.

I det videre gjøres det rede for bakgrunnen for et jobbfradrag i kapittel 2. Kapittel 3 inneholder departementets vurderinger og forslag. I kapittel 4 illustreres økonomiske virkninger for den enkelte av skissen til fradrag. Kapittel 5 omhandler økonomiske og administrative konsekvenser. Kapitlene 6 og 7 gjelder ikrafttredelse og lovutkast.

Det vises til utkast til ny § 6-33 i skatteloven.

Det tas sikte på å fremme forslag om jobbfradrag for unge i statsbudsjettet for 2022, og at fradraget trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2022.

2 BAKGRUNN

2.1 Sysselsetting og trygd blant unge

Andelen sysselsatte blant unge er lavere enn på begynnelsen av 2000-tallet, og særlig andelen sysselsatte menn i alderen 15–29 år har gått ned i perioden. Samtidig har andelen unge som mottar langvarige trygdeytelser økt.

Den negative sysselsettingsutviklingen blant unge har vært noe tydeligere i Norge enn i mange andre europeiske land de siste 20 årene.¹ Noe av den reduserte deltakelsen i arbeidslivet blant unge må ses i sammenheng med økt utdanning (jf.

Sysselsettingsutvalget, NOU 2019: 7), men noe må også ses i sammenheng med økt utenforskap.² Andelen unge (under 30 år) som er i jobb, svinger langt mer over konjunktorene enn det tilfellet er i eldre aldersgrupper. Det må tolkes som at unge, i større grad enn eldre aldersgrupper, påvirkes av etterspørselen etter arbeidskraft. Sysselsettingsraten blant unge (under 30 år) er fortsatt relativt høy sett i europeisk sammenheng.³

De siste to tiårene har flere unge fått en tyngre vei inn i arbeidslivet. Særlig sliter mange unge som ikke har fullført videregående skole, med å komme i jobb. Ungdomsgruppen har også merket økt konkurranse fra arbeidsinnvandrere, samtidig som det har vært en svak sysselsettingsvekst i bransjer der unge er overrepresentert.

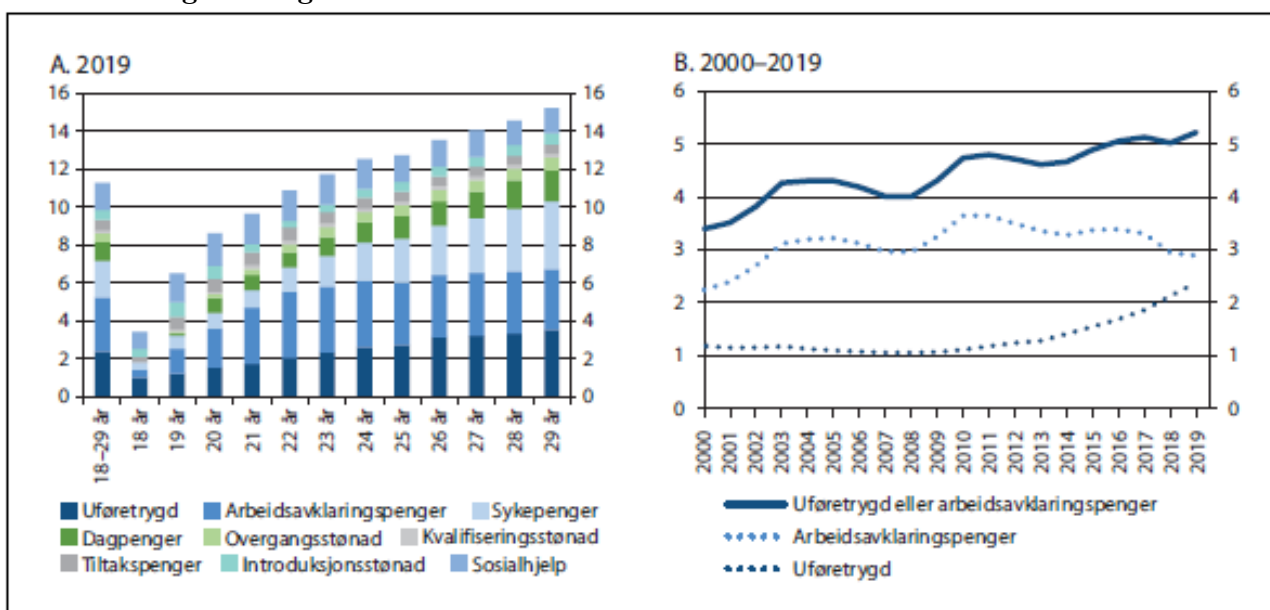
Ved utgangen av 2019 mottok om lag 90 000 unge i alderen 18–29 år en ytelse til livsopphold fra NAV. Det utgjorde om lag 11 pst. av denne aldersgruppen. Av disse mottok 66 pst. en helserelatert ytelse, mens 15 pst. mottok dagpenger eller tiltakspenger, se figur 1.1 A.

¹ Trendmessig har sysselsettingsraten blant 15–24-åringene i Norge falt med 0,50 prosentenheter per år i perioden 2000–2019. Til sammenligning har fallet i EU vært 0,16. Blant 25–29-åringene har fallet vært 0,17 prosentenheter per år i perioden 2000–2019, mens det i EU har vært en økning på 0,02 prosentenheter per år i samme periode (Eurostat, 2021).

² Fevang, E., Markussen, S. og Røed, K. (2020) *Gråsoner i arbeidsmarkedet og størrelsen på arbeidskraftreserven*, Rapport 1/2020, Frischsenteret.

³ Blant 15–24-åringene har Norge den 6. høyeste sysselsettingsraten i Europa, blant 25–29-åringene er Norge på 8. plass (Eurostat, 2021).

Figur 1 Andel av befolkningen i alderen 18–29 år som mottar ulike inntektssikringsordninger¹. Prosent

¹ Det er mulig å motta flere ytelser samtidig, tallene er justert for slike dobbelttelling. Andelen gjelder ved utgangen av året, og er beregnet av antall bosatte i de ulike aldersgruppene. I panel A er ytelsene rangert etter følgende prioritet: uføretrygd, arbeidsavklaringspenger, sykepenger, dagpenger, overgangsstonad, kvalifiseringsstonad, tiltakspenger, sosialhjelp og introduksjonsstonad. I panel B utgjør arbeidsavklaringspenger før 2010 forløperne til ordningen (rehabiliteringspenger, attføringspenger og tidsbegrenset uførestønad).

Kilde: Arbeids- og velferdsdirektoratet og Statistisk sentralbyrå

For befolkningen som helhet har andelen som mottar arbeidsavklaringspenger (AAP) eller uføretrygd, økt med om lag 7 prosent fra 2000 til 2019. For unge under 30 år har andelen som mottar slike trygdeytelser, økt med over 50 prosent, fra 3,4 til 5,2 prosent, i samme periode, se figur 1.1 B. Andelen unge som mottar sykepenger, har derimot falt.

I perioden fra 2000 til 2010 var det en liten nedgang i andelen mottakere av uføretrygd i aldersgruppen 18–29 år, men samtidig en betydelig økning i andelen mottakere av rehabiliteringspenger, attføringspenger og tidsbegrenset uførestønad, dvs. forløperne til AAP. Den samlede økningen var om lag 1,3 prosentpoeng.

Fra 2010 til 2019 har andelen uføre økt med om lag 1,3 prosentpoeng, mens andelen mottakere av AAP er blitt redusert med om lag 0,8 prosentpoeng. Den samlede økningen i andelen som enten mottar AAP eller uføretrygd i perioden, var dermed 0,5 prosentpoeng.

Så langt under koronapandemien har vi sett store svingninger i ungdoms-sysselsettingen. Under den første nedstengningen i mars 2020 falt sysselsettingen langt mer blant unge enn i befolkningen ellers, og under gjeninnhenting i 3. kvartal steg sysselsettingen blant unge langt mer enn i andre aldersgrupper, godt hjulpet av vekst i varehandelen. Ved utgangen av 2020 var det 3,8 prosent færre unge lønnstakere (<25 år) enn ett år tidligere. I befolkningen ellers hadde antall lønnstakere til sammenligning falt med mer moderate 1,7 prosent.

2.2 Endringer i regelverket for trygd

Arbeidsavklaringspenger

Fra 2018 ble det gjennomført en rekke endringer i regelverket for arbeidsavklaringspenger (AAP). Hovedtrekkene var reduksjon i maksimal stønadsperiode, innstramming av vilkårene for forlengelse og tidsbegrensning av perioden det kan gis forlengelse. Sykdomskravet for å komme inn i ordningen ble også presisert. Maksimal stønadsperiode er nå tre år (tidligere fire år), og maksimal periode for forlengelse er to år.⁴

Fra 1. februar 2020 ble minsteytelsen for personer under 25 år redusert fra 2 G til 2/3 av 2 G. Ung ufør-tillegget til alle nye mottakere av AAP ble også avvirket. Tillegget utgjorde 0,44 G og skulle kompensere for varig inntektsbortfall for personer som har fått arbeidsevnen nedsatt i ung alder på grunn av alvorlig og varig sykdom, skade eller lyte.⁵

Som følge av pandemien er mange aktiviteter og dermed fremdrift for mottakere av AAP blitt satt på vent. For blant annet å ta hensyn til dette ble det gitt forlengelse av stønadsperiode for AAP-mottakere.

Uføretrygd

I 2015 ble folketrygdens uførepensjon erstattet med ny uføretrygd. Uførepensjon ble i hovedsak beregnet som den tidligere alderspensjonen i folketrygden, mens uføretrygd blir beregnet på grunnlag av inntekten de siste årene før uførhet. Uførepensjon ble skattlagt som pensjon, mens uføretrygden skattlegges som lønn. Uføretrygden tilsvarende 66 pst. av tidligere inntekt, mens 64 pst. var beregnet til å være om lag provenynøytralt. Gjennomsnittlig ytelse etter skatt ble derfor noe høyere for nye mottakere av uføretrygd enn i den gamle uførepensjonen.⁶

Den nye uføreordningen legger bedre til rette for at uføre skal kunne benytte restinntektsevnen sin. Reglene for reduksjon (avkorting) av uføretrygd når trygden kombineres med arbeidsinntekt, er utformet slik at det stort sett alltid vil lønne seg å jobbe mer.

Det gis et behovsprøvd barnetillegg på 0,4 G per barn. Uføretrygd og barnetillegg skal til sammen ikke utgjøre mer enn 95 pst. av inntekt før uførhet. Før 2016 var det ingen slik grense, og samlet ytelse kunne dermed bli høyere enn den inntekten man hadde ved å stå i jobb.⁷

⁴ Se Prop. 74 L (2016–2017)

⁵ Se Prop. 10 L (2019–2020)

⁶ Se Prop. 130 L (2010–2011)

⁷ Se Innst. 81 L (2014–2015)

2.3 Betydningen av økonomiske insentiver

Mange forhold påvirker andelen på trygd, men det er godt dokumentert at økonomiske insentiver kan påvirke overganger mellom arbeid og trygd, både for dagpenger og helserelaterte ytelser.

Sysselsettingsutvalgets første rapport (NOU 2019: 7) refererer til ulike studier som bekrefter dette. Å øke kompensasjonsgraden for sykepenger med én prosent anslås typisk å øke sykefraværet med mellom 0,5 og 1 prosent. Andre studier har blant annet vist at en økning i kompensasjonsgraden for rehabiliteringspenger (forløper til arbeidsavklaringspenger) på 10 prosent reduserte overgangen til jobb med 3,3 prosent, og at økonomiske insentiver får flere uføretrygdede til å utnytte restarbeidsevnen, fortrinnsvis de yngste uføretrygdede (18–49 år).

Flere studier viser dessuten at redusert dekning i én trygdeytelse kan føre til overgang til andre trygdeytelser. En viktig innsikt er derfor at dekningen i de ulike ordningene må ses i sammenheng.

Jobbfradrag bidrar til at unge får beholde mer av egen inntekt dersom de arbeider. Det kan bidra til flere i arbeidslivet. I tillegg får lavtlønte unge i etableringsfasen mer å rutte med. Det kan også bidra til mindre ulikhet.

2.4 Jobbfradrag i andre land

Jobbfradrag og lignende ordninger finnes i flere andre land.

Det svenske «jobbskatteavdraget» er et skattefradrag som gis som en andel av lønn og næringsinntekter. Sykepenger fra arbeidsgiver gir også fradrag, men ikke sykepenger som gis av Försäkringskassan («svenske NAV»). Trygd og pensjon ellers inngår ikke i grunnlaget for fradraget. Beregningen av fradraget er komplisert og er blant annet knyttet til nivået på et bunnfradrag («grundavdraget»). For personer under 65 år trappes fradraget opp med inntekt opptil om lag SEK 384 600, og holdes deretter fast, før det trappes ned ved inntekt over om lag SEK 644 500. For personer som er 65 år og eldre, er de tilsvarende grensene SEK 300 000 og SEK 600 000, og det gjelder andre satser for opp- og nedtrapping.

I Danmark gis det et «beskæftigelsesfradrag» og et «jobfradrag» som en andel av lønn og næringsinntekt. Fradragene trappes opp med henholdsvis 10,6 og 4,5 pst. av inntekten og utgjør maksimalt DKK 40 600 og DKK 23 400. Enslige forsørgere gis et ekstra beskæftigelsesfradrag. Fradragene trappes ikke ned ved høye inntekter.

I Nederland gis et jobbfradrag kalt «arbeidskorting». Fradraget trappes opp med inntekten og fases ut ved høye inntekter. Det gis et ekstra jobbfradrag til blant andre enslige forsørgere for barn under 12 år. Dette fradraget beregnes etter egne regler.

En direkte sammenligning av fradrag mellom land er krevende, siden fradragstrukturen og skattesystemet ellers er ulike. For eksempel gis det ikke minstefradrag i Sverige og Danmark. Jobbskatteavdraget og beskæftigelsesfradraget/jobfradraget fyller derfor til dels samme funksjon som det norske minstefradraget, men det norske minstefradraget gis også i trygdeinntekter.

I de nevnte landene gis fradraget til alle aldersgrupper, men Sverige har ulike regler for personer over og under 65 år. Danmark og Nederland gir ekstra fradrag til enslige forsørgere. Det bidrar til ekstra arbeidsinsentiver for denne gruppen, men også til høyere inntekt etter skatt selv om man ikke arbeider mer enn man ville gjort uten fradraget. Ekstra fradrag til enslige forsørgere kan til dels fylle samme funksjon som det norske særfradraget for enslige forsørgere og utvidet barnetrygd.

2.5 Empiriske studier

Empiriske studier av det svenske «jobbskatteavdraget» tilsier at det har økt arbeidstilbudet. Det svenske finansdepartementet anslo i 2011 at «jobbskatteavdraget» kunne øke sysselsettingen med 70 000 og 140 000 personer på lang sikt, i tillegg til å øke antall arbeidstimer blant de som allerede er sysselsatt.⁸ Flood (2010) anslo 72 000 årsverk.⁹ De høye anslagene bør ses i lys av at det svenske jobbskatteavdraget er forholdsvis høyt og omfatter mange skattytere.

Laun (2019) oppsummerer ulike studier for ulike land. Samlet sett peker de empiriske studiene i retning av en positiv effekt på arbeidstilbudet, men at størrelsen er usikker. Positive effekter for enkelte grupper kan bli delvis motvirket av negative effekter for grupper som grunnet utfasing får høyere marginalskatt. I land der fradraget gjelder alle arbeidstakere, mangler det en naturlig kontrollgruppe, noe som gjør det krevende å påvise kausale sammenhenger.¹⁰

Bhuller m.fl (2016) analyserer virkningene av å innføre et jobbfradrag i Norge tilsvarende det svenske.¹¹ Basert på arbeidstilbudseffekter for aldersgruppen 22–61 år finner de at fradraget vil gi en samlet økning i arbeidstilbudet på om lag 0,9 pst. Økningen i sysselsettingsandelen er estimert til om lag 0,6 pst. Arbeidstilbudet øker mest blant de 10 pst. med lavest inntekt, som har en estimert sysselsettingsvekst på i underkant av 7 pst. At arbeidstilbudet anslås å øke mest i lavinntektsgrupper, og at den

⁸ Finansdepartementet (2011) *2012 års ekonomiska vårproposition*. Prop. 2011/12:100. Stockholm.

⁹ Flood, L. (2010) *En skattepolitik för både innan- och utanförskapet. Utvärdering av jobbskatteavdraget samt några alternativa reformer*. SNS rapport.

¹⁰ Laun, L. (2019) *In-Work Benefits across Europe*. Institute for Evaluation of Labour Market and Education Policy (IFAU), Uppsala, Sweden.

¹¹ Bhuller, M., Vestad, O. og Aaberge, R. (2016). *Virkninger av jobbskattefradrag på innvandreres arbeidstilbud*. SSB-rapporter 2016:38. Oslo: Statistisk sentralbyrå.

prosentvise skattereduksjonen er størst for lave og middels inntekter, bidrar til å redusere inntektsulikheten.

3 DEPARTEMENTETS VURDERINGER OG FORSLAG

3.1 Innledning

Regjeringen vil skape mer og inkludere flere. I Granavolden-plattformen fremgår det at regjeringspartiene vil «innrette trygde- og skattesystemet for å stimulere til arbeid» og «gjøre det mer lønnsomt å jobbe, spesielt for personer med lave inntekter, blant annet ved å senke skatten på inntekt».

Trygde- og skattesystemet kan brukes til å stimulere til høyere sysselsetting ved å påvirke både tilbuds- og etterspørselssiden av arbeidsmarkedet. Med tilbudssiden menes hvor mange som ønsker å tilby arbeidskraft og hvor mye arbeidstakere ønsker å arbeide. Med etterspørselssiden menes hvor mye arbeidskraft en arbeidsgiver ønsker å ha i arbeid – antall ansatte og arbeidstimer.

Redusert skatt på arbeidsinntekt vil stimulere tilbudssiden av arbeidsmarkedet, det vil si arbeidsinsentivene. Det kan bidra til at arbeidstakere arbeider mer. Det kan også bidra til at trygdede som delvis kan påvirke sin situasjon, kommer i arbeid, eller at færre går fra arbeid til trygd. Dersom trygdede ikke kan påvirke noe, kan det være mer hensiktsmessig med målrettede tiltak på etterspørselssiden av arbeidsmarkedet. Fordi bakgrunnen for at en person står på utsiden av arbeidsmarkedet kan være sammensatt, kan tiltak på tilbuds- og etterspørselssiden utfylle hverandre.

Økt arbeidstilbud og effektiv utnyttelse av arbeidskraften er avgjørende for å finansiere fremtidens velferdssamfunn. Samtidig har andelen unge som mottar langvarige trygdeytelser, økt urovekkende mye. Dette har vært en langsiktig trend. Ved utgangen av 2019 mottok om lag 11 prosent av unge i alderen 18–29 år en livsoppholdsyttelse fra NAV. Det utgjorde 90 000 personer. Andelen under 30 år som mottar uføretrygd eller arbeidsavklaringspenger (AAP), har økt med over 50 pst. i perioden 2000–2019, fra 3,4 til 5,2 pst. Det er fare for at unge som får innvilget uføretrygd, vil stå utenfor arbeidsmarkedet i mange år, og mange vil ikke komme inn igjen. Det er viktig å snu denne utviklingen både for samfunnet og for den enkelte.

Regjeringen har derfor satt i gang en rekke tiltak for at flere skal få et best mulig grunnlag for jobb. Det handler om utdannings- og kompetansetiltak for at flere skal fullføre videregående skole, tiltak for å gi god helsehjelp til barn og unge og tiltak gjennom NAV, herunder den særskilte ungdomsinnsatsen.

Å styrke arbeidsinsentivene kan gjøres på ulike måter. En mulighet er brede lettelser i marginalsatt, ved for eksempel å redusere trinnskatten. Redusert trinnskatt vil imidlertid gi redusert skatt både på arbeid og trygd. Derfor vil det trolig i første rekke bidra til at personer som allerede er i arbeid, arbeider mer.

En annen tilnærming er lettelser som er mer målrettet mot arbeid. Et jobbfradrag for unge er et eksempel på dette. Ved at fradraget gir redusert skatt på arbeidsinntekter, vil fradraget også kunne bidra til at færre går fra arbeid til trygd og flere fra trygd til arbeid. Fradraget er ikke rettet mot personer som er motivert for å arbeide, men har en helsetilstand som tilsier at de ikke kan jobbe, eller av andre årsaker ikke får jobb. Som beskrevet i punkt 2.3, er det likevel tydelig at økonomiske insentiver påvirker andelen på trygd.

Et tredje alternativ er reduserte trygdeytelser. Reduserte trygdeytelser kan virke på lignende måte som jobbfradrag på lønnsomheten av arbeid relativt til trygd. For den enkelte trygdede vil imidlertid reduserte trygdeytelser medføre lavere inntekt, mens et jobbfradrag vil gi uendret disponibel inntekt for trygdede uten arbeidsinntekt og økt disponibel inntekt for trygdede med arbeidsinntekt.

Departementet legger vekt på at et jobbfradrag kan være et positivt tiltak for unge arbeidstakere og unge trygdede. Også Sysselsettingsutvalget (NOU 2019: 7) vurderte virkningene av å innføre et generelt jobbfradrag, og konkluderte med at eksisterende kunnskapsgrunnlag viser at det vil gi moderate sysselsettingseffekter sammenlignet med provenytapet. De valgte på daværende tidspunkt derfor å ikke tilrå innføring av et jobbfradrag. Utvalget poengterte imidlertid at en mulig avgrensning for å redusere provenytapet kan være å forbeholde fradraget til barneforeldre eller grupper med lav yrkesdeltakelse. Forslaget om et jobbfradrag for unge i alderen 17–29 år er en slik avgrensning.

3.2 Nærmere om utformingen av et jobbfradrag for unge

Jobbfradraget for unge kan gis som et prosentvis fradrag i alminnelig inntekt, inntil en når et maksimalt fradragsbeløp fastsatt av Stortinget i det årlige statsskattevedtaket. Fradraget kan deretter holdes flatt, før det trappes ned med en viss prosentsats når inntekten overstiger et nærmere bestemt nivå. På denne måten kan jobbfradraget innrettes særlig mot lavere arbeidsinntekter og dermed påvirke overganger fra trygd til arbeid.

Avgrensningen av fradraget til unge kan tilsi at det bør legges stor vekt på å påvirke overgangen fra trygd til arbeid og fra arbeid til trygd. Mange unge trygdemottakere har hatt lav eller ingen arbeidsinntekt før de fikk trygd, og kan tilsvarende ventes å få lav arbeidsinntekt om de kommer (delvis) i jobb, i alle fall i den første tiden. Det taler for å rette jobbfradraget inn mot lave arbeidsinntekter. En slik innretning innebærer samtidig at en legger mindre vekt på å påvirke insentivene til å øke antall arbeidstimer for dem som allerede er i jobb. En slik innretning vil redusere inntektsulikheten.

Trygdeytelser reduseres dersom mottakeren har arbeidsinntekt ved siden av trygden. Sammen med skatt på økt inntekt gir dette en særlig høy effektiv marginalsatt på

arbeid for trygdemottakere, som svekker arbeidsinsentivene. Et jobbfradrag vil kunne bidra til å redusere denne effektive marginals-katten vesentlig. En mottaker av trygdeytelser som kommer i arbeid, vil dermed kunne få beholde vesentlig mer av arbeidsinntekten sin.

Et jobbfradrag rettet inn mot lave arbeidsinntekter, kan ta form av et flatt fradrag i alminnelig inntekt, men slik at jobbfradraget ikke kan overstige inntekten det beregnes av. Dette vil fungere på samme måte som et fradrag som trappes opp med 100 pst. av arbeidsinntekten inntil man når maksimalt fradragsbeløp. Også med en slik innretning kan fradraget trappes ned når arbeidsinntekten overstiger et bestemt nivå. Denne innretningen, med et flatt fradragsbeløp og nedtrapping av fradraget over et bestemt inntektsnivå, er lagt til grunn i lovutkastet.

Departementet vil komme tilbake til fradragsbeløpets størrelse og den nærmere innretningen av fradraget i statsbudsjettet for 2022.

For å rette fradraget mot unge i yrkesaktiv alder foreslår departementet at fradraget avgrenses til personer som er 17–29 år ved utgangen av inntektsåret.

Intensjonen om å redusere skatten på arbeid, men ikke på trygdeytelser, tilsier at jobbfradraget så langt som mulig begrenses til reell arbeidsinntekt. Dette omfatter alle former for arbeidsinntekt og inntekt fra næring, men ikke trygdeinntekter. Det foreslås at jobbfradraget avgrenses til arbeidsinntekt, slik det er definert i skatteloven § 5-10, men at det gjøres unntak for dagpenger, som ikke skal gi grunnlag for fradrag. En slik regulering innebærer at jobbfradrag også gis i blant annet foreldrepenger og sykepenger, samt pleiepenger, omsorgspenger og opplæringspenger etter folketrygdloven kapittel 8, 9 og 14. Dette er ytelser som arbeidsgiver normalt utbetaler og rapporterer til Skatteetaten gjennom a-ordningen, og som det kan være rimelig å behandle på samme måte som arbeidsinntekter i grunnlaget for fradrag.

Næringsinntekt omfatter etter forslaget beregnet personinntekt etter skatteloven § 12-2 g og godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i selskap med deltakerfastsetting etter skatteloven § 12-2 f.

Som følge av at jobbfradraget ikke skal gis i trygdeytelser, vil bl.a. følgende inntekter ikke inngå i grunnlaget for jobbfradrag: dagpenger, uføretrygd og andre uføreytelser, arbeidsavklaringspenger, kvalifiseringsstønad, introduksjonsstønad, overgangsstønad for enslige forsørgere og pensjon.

Departementet foreslår at jobbfradraget gis i alminnelig inntekt, dvs. etter at alminnelig inntekt er beregnet og alle andre fradrag er trukket fra, herunder ev. fremførbart underskudd fra tidligere år. Videre skal jobbfradrag ikke kunne overstige inntekten det beregnes av. Fradraget skal dermed ikke øke eller gi grunnlag for fremførbart underskudd, og det kan heller ikke gi grunnlag for underskudd som overføres til ektefelle.

For beregnet personinntekt er det et spørsmål om hvordan fremførbar negativ beregnet personinntekt fra tidligere år skal behandles. Departementet legger til grunn at negativ beregnet personinntekt som fremføres, bør få virkning også for beregningsgrunnlaget for jobbfradrag for næringsdrivende. Det innebærer at eventuell fremførbar negativ personinntekt fra tidligere år, vil redusere grunnlaget for jobbfradraget.

Det foreslås at jobbfradraget reduseres forholdsmessig for skattytere som bare er bosatt i Norge en del av året. Fradraget reduseres på samme måte for utenlandske arbeidstakere på midlertidig opphold i Norge med begrenset skatteplikt. Departementet vil vurdere i hvilken grad fradraget ved midlertidig opphold bør begrenses til bestemte inntektskategorier. Begrenset skattepliktige som har det vesentlige av inntekten sin fra Norge, jf. skatteloven § 6-71, kan kreve jobbfradrag uten avkortning.

Skattytere som får standardfradrag for utenlandske arbeidstakere, eller som skatlegges i kildeskatteordningen for utenlandske arbeidstakere, kan ikke kreve jobbfradrag. Det samme gjelder arbeidstakere som omfattes av lønnstrekkordningene på Svalbard og Jan Mayen og bilandene.

Det foreslås at departementet gis fullmakt til å gi nærmere regler i forskrift.

Det vises til utkast til ny § 6-33 i skatteloven.

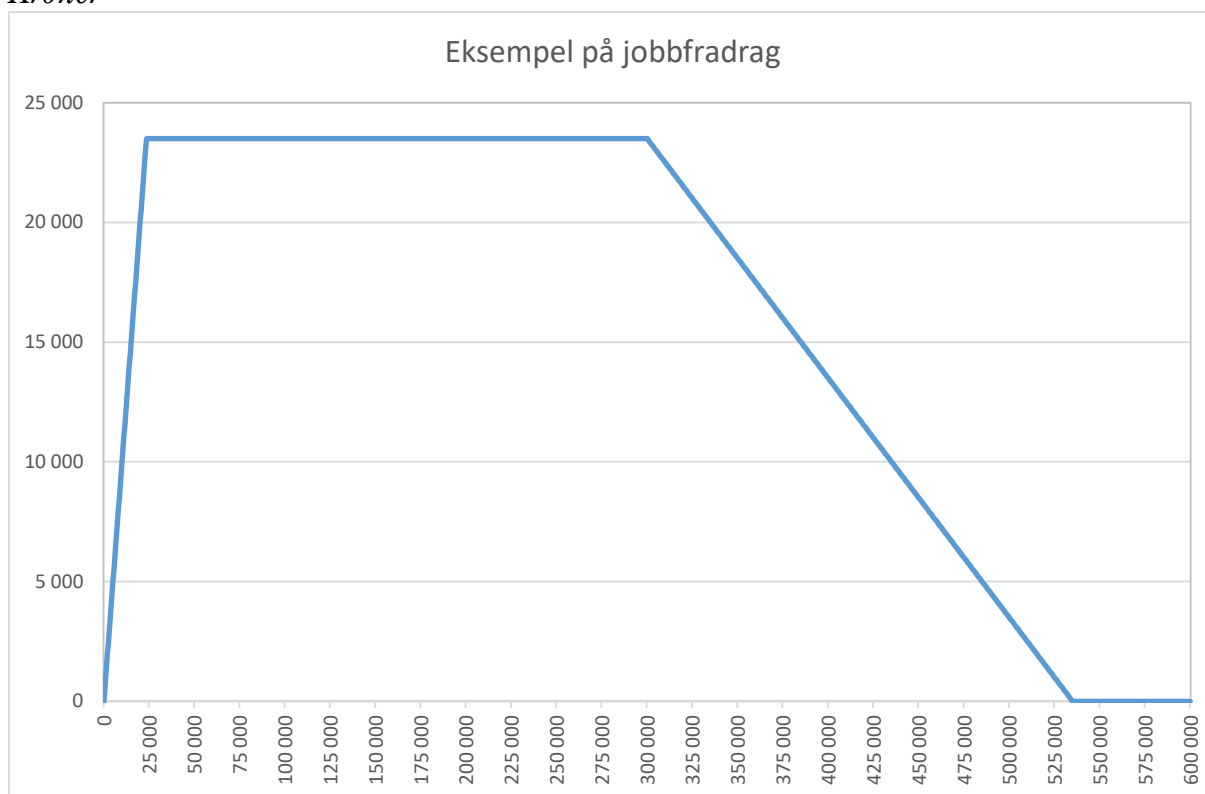
4 VIRKNINGER FOR DEN ENKELTE

4.1 Innledning

Dette kapitlet illustrerer virkningene av en skisse til jobbfradrag. Det er her forutsatt at fradraget beregnes til 100 pst. av arbeidsinntekten (fra første krone) inntil en når et maksimalt fradragsbeløp på 23 500 kroner. Fradraget holdes flatt frem til en arbeidsinntekt på 300 000 kroner, før det trappes ned med 10 pst. Da er fradraget fullt utfaset ved en arbeidsinntekt på 535 000 kroner. Denne utformingen anslås å gi et provenyutap på om lag 1,5 mrd. kroner når fradraget begrenses til personer i alderen 17–29 år.

Figur 1 viser nivået på jobbfradraget med en slik innretning, forutsatt ulike nivåer på arbeidsinntekten.

Figur 1 Mulig utforming av jobbfradrag. Fradrag ved ulike nivåer på arbeidsinntekt. Kroner

Det er forutsatt at fradraget gis i alminnelig inntekt. Skattesatsen på alminnelig inntekt er 22 pst. Et fradrag på 23 500 kroner gir dermed 5 170 kroner lavere skatt dersom man får utnyttet fradraget fullt ut. På grunn av standardfradragene (personfradrag og minstefradrag) kan jobbfradraget få reell effekt for arbeidstakere først når arbeidsinntekten overstiger om lag 100 000 kroner. Fordi trygden i de fleste tilfeller overstiger dette nivået, vil fradraget kunne få reell effekt fra første krone arbeidsinntekt for trygdede med arbeidsinntekt. Dette gjelder ikke dersom man har en lavere trygdeytelse. Det kan for eksempel være tilfellet for dagpengemottakere, som ikke har noen minsteytelse ved lav tidligere inntekt.

4.2 Virkninger på arbeidsinsentivene

Insentivvirkningene av et jobbfradrag avhenger i stor grad av fradragets utforming.

I inntektsintervallet der fradraget trappes opp, reduseres både marginal- og gjennomsnittsskatten. Lavere marginalsatt innebærer at man får mer igjen for å arbeide mer, og har derfor positiv effekt på arbeidstilbudet for de som allerede står i arbeid (substitusjonseffekten). Lavere gjennomsnittsskatt gir imidlertid insentiv til å redusere arbeidstilbudet fordi den disponible inntekten øker, slik at en får råd til mer fri (inntektseffekten). Hvordan et jobbfradrag påvirker arbeidstilbudet til de som allerede står i jobb, er dermed et empirisk spørsmål. Det mest typiske resultatet er at en lettelse

i skatten på arbeidsinntekt som reduserer marginals-katten, samlet sett fører til at flere arbeider mer.

Lavere gjennomsnittsskatt har også en positiv deltakereffekt, ved at det gjør det relativt mer lønnsomt å være i arbeid enn å ikke være i arbeid. Et jobbfradrag vil altså alltid øke insentivene til å komme seg i arbeid og redusere insentivene til å gå ut av arbeid.

I inntektsintervallet der fradraget er fullt innfaset, reduseres ikke marginals-katten. Det er dermed ingen substitusjonseffekt som trekker i retning av økt arbeidstilbud for disse personene. Men fordi fradraget reduserer gjennomsnittsskatten, vil det likevel være en negativ inntektseffekt som trekker i retning av redusert arbeidstilbud for disse personene. Også i inntektsintervallet der fradraget fases ut, vil en forvente noe redusert arbeidstilbud, siden fradraget reduserer gjennomsnittsskatten samtidig som nedtrappingen øker marginals-katten.

4.3 Økonomiske virkninger

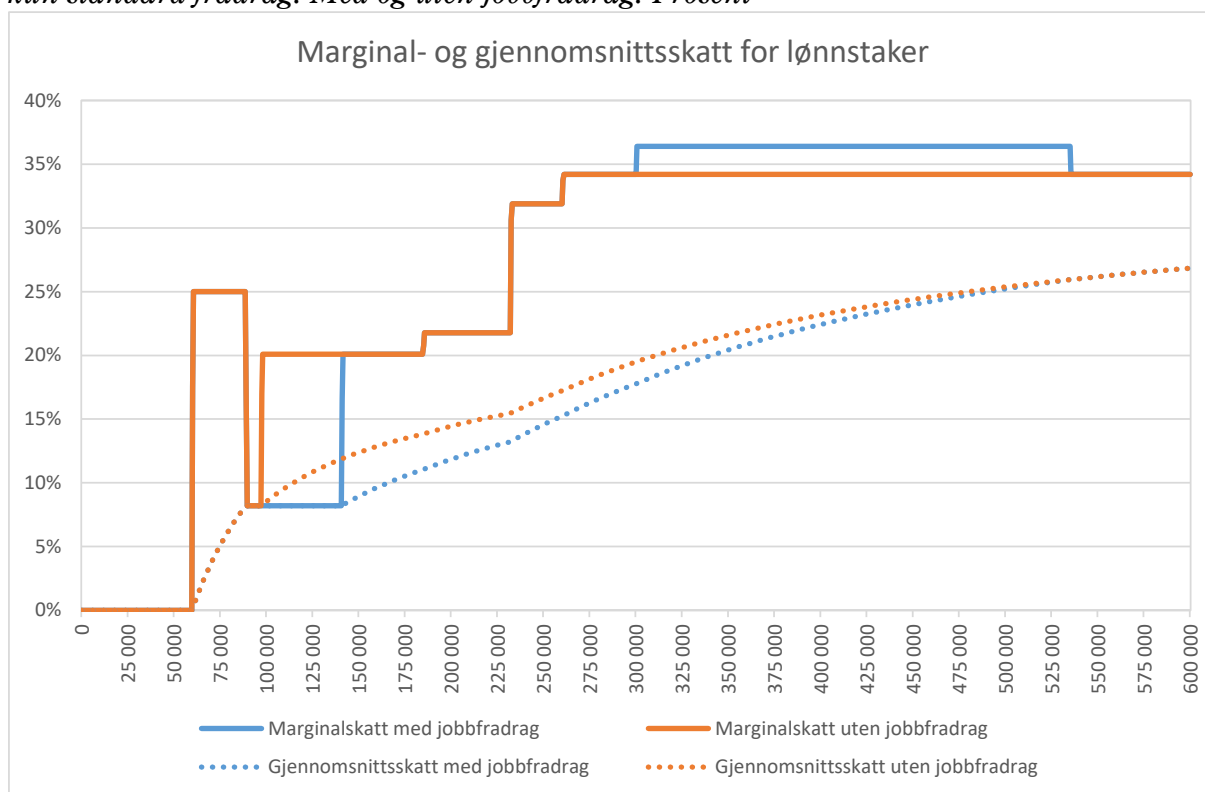
4.3.1 Virkninger for arbeidstakere

Arbeidstakere betaler trygdeavgift og trinnskatt av lønnsinntekten (personinntekten) før fradrag. Trygdeavgiften for lønnsinntekt er 8,2 pst. Trinnskatten er progressivt utformet og betales med økende sats i fire trinn. Skattbar alminnelig inntekt er samlet personinntekt, tillagt eventuelle kapitalinntekter og fratrukket minstefradrag, personfradrag og eventuelle andre fradrag, herunder kapitalutgifter. Skatt på alminnelig inntekt betales med en sats på 22 pst.

En person med lønn som eneste inntekt og som bare har standard fradrag (minstefradrag og personfradrag), vil i 2021 begynne å betale skatt på alminnelig inntekt når lønnsinntekten utgjør om lag 97 000 kroner. Det innebærer at et jobbfradrag i alminnelig inntekt vil gi virkning fra samme inntektsnivå. Et jobbfradrag utformet som beskrevet, gjør at grensen for å betale skatt på alminnelig inntekt økes til om lag 141 000 kroner.

Figur 2 viser hvordan jobbfradraget vil påvirke marginals-katten for en lønnstaker.

Figur 2 Marginal- og gjennomsnittsskatt for lønnstaker med lønn som eneste inntekt og kun standard fradrag. Med og uten jobbfradrag. Prosent

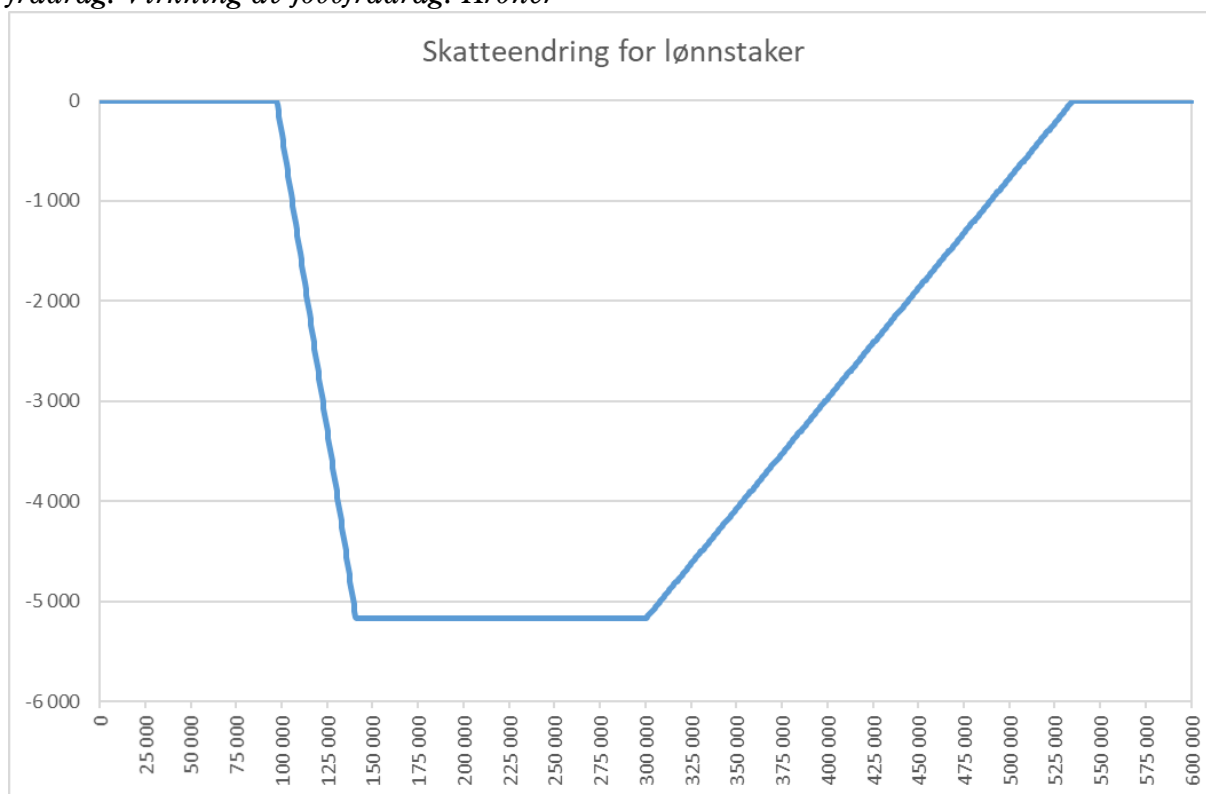

Figuren viser at jobbfradraget vil medføre at marginals-katten for unge lønnstakere reduseres med om lag 11,9 prosentenheter på lønnsinntekt mellom om lag 97 000 kroner og 141 000 kroner. Dette skyldes at de ikke lenger vil betale skatt av alminnelig inntekt i dette intervallet. Uten jobbfradrag betales trygdeavgift på 8,2 pst. I tillegg betales en effektiv marginals-katt av alminnelig inntekt på 11,88 pst. som følge av at minstefradraget trappes opp med 46 pst. av inntekten og at skatten på alminnelig inntekt er 22 pst. ($0,22 * (1 - 0,46) = 0,1188$). Til sammen utgjør dette 20,08 pst. Med jobbfradrag betales det bare trygdeavgift på 8,2 pst.

Videre viser figuren at marginals-katten vil øke noe i intervallet 300 000 kroner til 535 000 kroner. Dette skyldes at fradraget trappes ned med 10 pst. av inntekt over 300 000 kroner og er fullt nedtrappet ved 535 000 kroner. Nedtrappingssatsen innebærer at marginals-katten øker med 2,2 pst. (10 pst. av 22 pst.) når fradraget gis i alminnelig inntekt og skattesatsen på alminnelig inntekt er 22 pst.

Figur 3 viser hvordan samlet skatt endres for en lønnstaker med ulike inntektsnivå.

Figur 3 Endring i skatt for lønnstaker med lønn som eneste inntekt og kun standard fradrag. Virkning av jobbfradrag. Kroner

Figuren viser at samlet skatt vil reduseres for unge lønnstakere med inntekt mellom om lag 97 000 kroner og 535 000 kroner. Ingen får høyere skatt. Maksimal skattelette utgjør 5 170 kroner, det vil si 22 pst. av 23 500 kroner, og oppnås ved lønnsinntekt i intervallet 141 000–300 000 kroner. Ved lønnsinntekt på 141 000 kroner får man utnyttet fradraget på 23 500 kroner fullt ut. Ved 300 000 kroner starter nedtrappingen av fradraget.

4.3.2 Virkninger for trygdede med arbeidsinntekt

Mange trygdeytelser skattlegges i dag etter de samme reglene som gjelder for arbeidsinntekt (andre regler gjelder blant annet for pensjoner). Det innebærer blant annet at det betales trygdeavgift med 8,2 pst., og at det gis minstefradrag i trygd med samme sats og grenser som for lønn. På samme måte inngår trygd i personinntekt og alminnelig inntekt, som er grunnlag for henholdsvis trinnskatt og skatt på alminnelig inntekt.

De ulike trygdeytelsene beregnes på ulik måte. I tillegg er det ulike minstesatser i de ulike ordningene, og nivået på disse kan igjen være knyttet til sivilstand, alder mv. Det er også ulike regler for de ulike ordningene for reduksjon av trygden når man har arbeidsinntekt ved siden av.

Når arbeidsavklaringspenger kombineres med arbeid, reduseres/avkortes arbeidsavklaringspengene (AAP) ut fra arbeidstiden. Beregningen tar utgangspunkt i

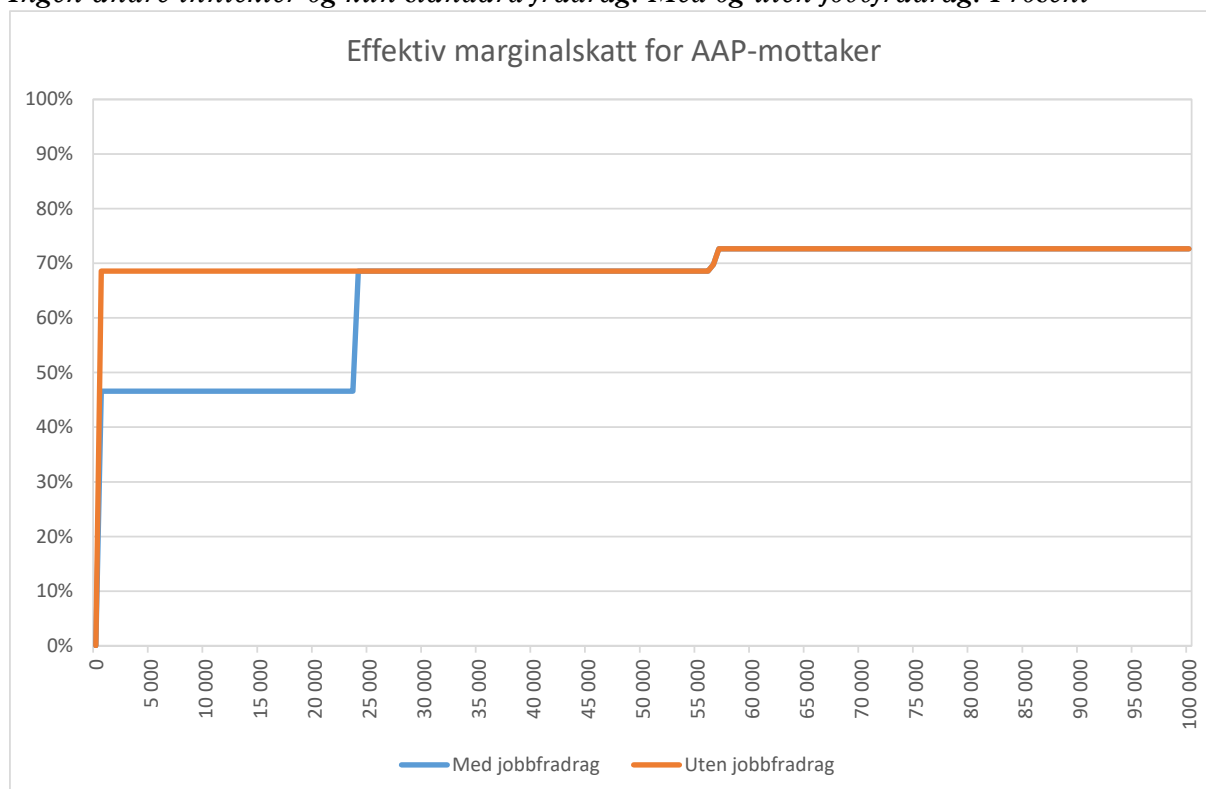
det antall timer man har vært i (eller kunne ha vært i) inntektsgivende arbeid som andel av en normalarbeidstid på 37,5 timer per uke. Eksempelvis vil det ytes AAP med 80 pst. av full ytelse dersom man har arbeidet 7,5 timer, som tilsvarer 20 pst. av 37,5 timer.

I disse eksemplene tas det utgangspunkt i en mottaker av AAP. Det forutsettes lav eller ingen inntekt før innvilgelse av ytelsen, slik at vedkommende mottar minsteytelsen. De fleste unge AAP-mottakere mottar minsteytelsen. Blant de under 25 år mottar mer enn 90 pst. minsteytelsen, mens tilsvarende andel for de mellom 25 og 29 år er 75 pst.

Dersom man er 25 år eller eldre, utgjør minsteytelsen 2 G, som i 2021 anslås til om lag 209 000 kroner. Videre er det forutsatt at vedkommende tar delvis arbeid, der en heltidsstilling ville gitt et lønnsnivå på 350 000 kroner. Når trygden avkortes ut fra arbeidstid, reduseres arbeidsavklaringspengene med om lag 60 pst. av arbeidsinntekten (209 000 kroner/350 000 kroner \approx 0,60).

Effektiv marginalsatt kan defineres som den samlede effekten av på den ene siden avkortingen av trygden og på den andre siden skatten på den økte samlede inntekten. Figur 4 viser effektiv marginalsatt i dette eksemplet.

Figur 4 Effektiv marginalsatt for en AAP-mottaker 25 år eller eldre som mottar minsteytelsen (209 000 kroner) og kombinerer denne med ulike nivåer på arbeidsinntekt. Ingen andre inntekter og kun standard fradrag. Med og uten jobbfradrag. Prosent

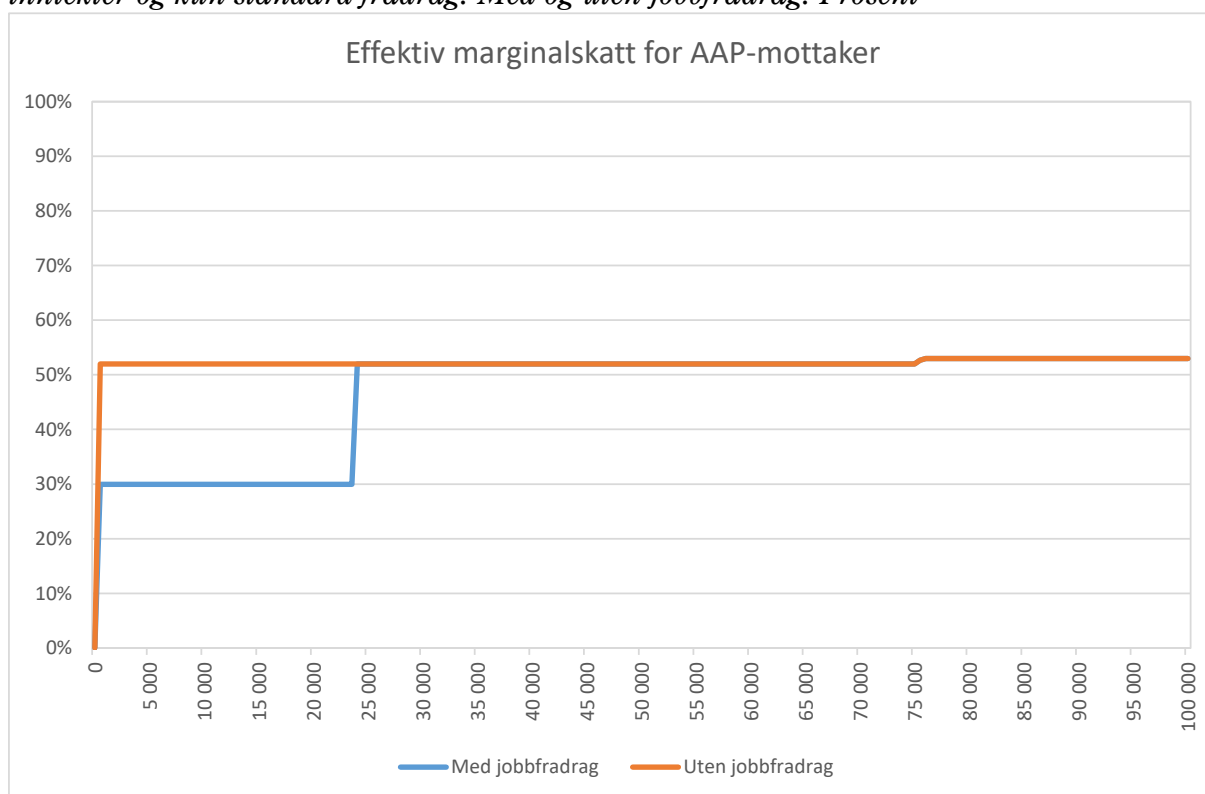
Figuren viser at personen i dag får en effektiv marginalsatt på om lag 68,6 pst. dersom hun eller han tar noe arbeid. Det innebærer at man sitter igjen med drøyt 30 kroner av

hver 100-lapp i arbeidsinntekt. Dette skyldes en kombinasjon av at trygden avkortes med 60 pst. og at den gjenstående inntektsøkningen skattlegges med trygdeavgift, trinnskatt og skatt på alminnelig inntekt.

Jobbfradraget vil redusere den effektive marginals-katten fra om lag 68,6 pst. til 46,6 pst. på arbeidsinntekt inntil 23 500 kroner. Man vil da sitte igjen med en vesentlig større del av arbeidsinntekten dersom man lykkes med å få en fot innenfor arbeidslivet. Nedgangen i effektiv marginals-katt på 22 prosentenheter skyldes at det gis jobbfradrag krone for krone i alminnelig inntekt frem til arbeidsinntekten når 23 500 kroner.

Figur 5 viser samme eksempel, men for en person under 25 år. For personer under 25 år er minsteytelsen i AAP på 2/3 av 2 G, som anslås til om lag 140 000 kroner. Som over forutsettes det at vedkommende kan ta arbeid som tilsvarer 350 000 kroner i en heltidsstilling.

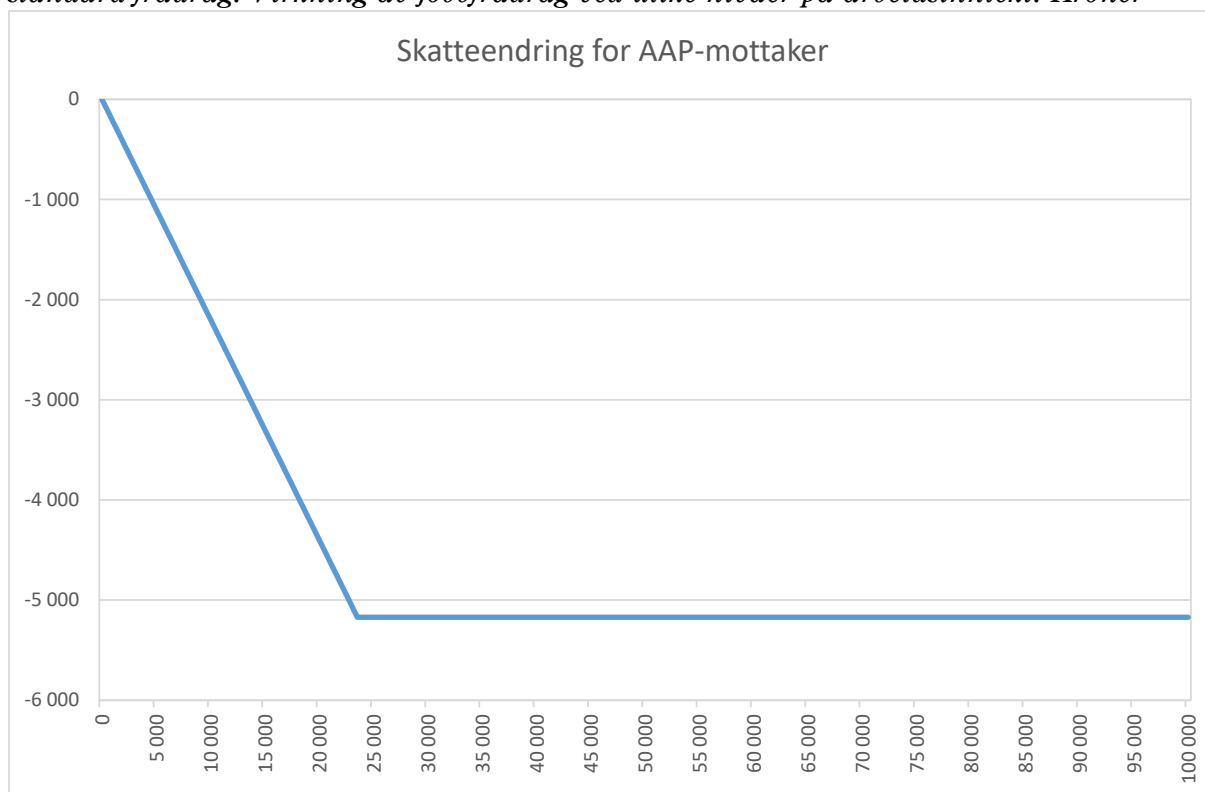
Figur 5 Effektiv marginals-katt for en AAP-mottaker under 25 år som mottar minsteytelsen (140 000 kroner) og kombinerer denne med ulike nivåer på arbeidsinntekt. Ingen andre inntekter og kun standard fradrag. Med og uten jobbfradrag. Prosent

Jobbfradraget vil her virke på lignende måte som i forrige eksempel. Med dagens regler for avkorting og skatt vil den effektive marginals-katten på den første arbeidsinntekten være om lag 52,0 pst. Dersom det innføres et jobbfradrag, reduseres den effektive marginals-katten med 22 prosentenheter til om lag 30,0 pst. for arbeidsinntekt inntil 23 500 kroner.

Figur 6 viser hvordan skatten endres for AAP-mottakere som kombinerer trygden med ulike nivåer på arbeidsinntekt.

Figur 6 Endring i skatt for AAP-mottaker med trygd og lønn som eneste inntekt og kun standard fradrag. Virkning av jobbfradrag ved ulike nivåer på arbeidsinntekt. Kroner

Slik det fremgår av figuren, vil ingen AAP-mottakere få økt skatt av et jobbfradrag. De vil derimot få lavere skatt enn i dag dersom AAP kombineres med arbeidsinntekt. Skatten reduseres med 22 pst. av arbeidsinntekten opptil 23 500 kroner. AAP-mottakere med arbeidsinntekt på minst 23 500 kroner får 5 170 kroner lavere skatt enn i dag.¹²

Dette gjelder også for andre trygdeordninger. Alle trygdede vil dermed få like stor eller høyere disponibel inntekt enn i dag av forslaget om et jobbfradrag.

Den effektive marginalsikten på arbeidsinntekt ved siden av trygd vil derimot variere mellom ordningene, fordi kompensasjonsgraden (hvor stor andel trygden utgjør av tidligere inntekt) og avkortingsreglene i ordningene er ulike. Eksempelvis reduseres dagpenger ut fra arbeidstid slik som arbeidsavklaringspenger, men kompensasjonsgraden i ordningen er lavere. Uføretrygd har samme kompensasjonsgrad som arbeidsavklaringspenger, men man kan ha en arbeidsinntekt på 0,4 G ved siden av uføretrygden, uten at uføretrygden avkortes. I Meld.St. 32 (2020–2021) fra Arbeids- og

¹² Dersom man mottar trygd i kombinasjon med en arbeidsinntekt over 300 000 kroner, reduseres jobbfradraget med 10 pst. av det overskytende. Jobbfradraget reduseres bare mot arbeidsinntekten, ikke mot nivået på trygden. Jobbfradraget vil gi lavere skatt frem til en inntekt på 535 000 kroner.

sosialdepartementet er det for øvrig varslet at regjeringen vil vurdere en omlegging av dagens avkortingsregler i uføreordningen på bakgrunn av forslagene fra Sysselsettingsutvalget og sende forslag på høring.

4.3.3 Virkninger på overganger mellom arbeid og trygd

Jobbfradraget vil også påvirke hvordan disponibel inntekt endres ved å gå fra fullt arbeid til full trygd, og omvendt.

Arbeidsavklaringspenger (AAP) og uføretrygd utgjør 66 pst. av tidligere inntekt, mens dagpenger utgjør 62,4 pst. av tidligere inntekt. Ved lav eller ingen tidligere inntekt gis det minsteytelser for AAP og uføretrygd. De nevnte prosentsetningene gjelder før skatt. Som følge av at skattesystemet er progressivt, utgjør ytelsene en større andel av tidligere inntekt etter skatt.

Det tas utgangspunkt i en person med en arbeidsinntekt på 350 000 kroner. Dersom dette er eneste inntekt og vedkommende kun har standard fradrag, vil denne inntekten gi en skatt på om lag 75 550 kroner. Inntekten etter skatt utgjør dermed om lag 274 450 kroner.

Dersom vedkommende får AAP eller uføretrygd, vil ytelsen utgjøre 231 000 kroner. Det utgjør altså 66 pst. av tidligere inntekt før skatt. Av ytelsen vil det betales om lag 35 650 kroner i skatt, gitt samme forutsetninger, slik at inntekten etter skatt blir 195 350 kroner. Ytelsen etter skatt utgjør dermed drøyt 71 pst. av arbeidsinntekten etter skatt.

Et jobbfradrag vil gi redusert skatt på arbeidsinntekt. Med et jobbfradrag som beskrevet, vil skatten på arbeidsinntekten reduseres til om lag 71 500 kroner, og arbeidsinntekten etter skatt vil øke til 278 500 kroner. Skatten på trygdeytelsen, og dermed trygdeytelsen etter skatt, vil være uendret. Trygdeytelsen etter skatt vil i dette tilfellet utgjøre drøyt 70 pst. av arbeidsinntekten etter skatt.

Noe lavere inntektsdekning etter skatt trekker i retning av noe lavere overgang fra arbeid til trygd. Tilsvarende vil økningen i inntekten bli noe større ved overgang fra trygd til arbeid, som trekker i retning av noe høyere overgang fra trygd til arbeid.

4.4 Fordelingsvirkninger

Tabell 1 viser anslåtte fordelingsvirkninger av et jobbfradrag innrettet som beskrevet. Tabellen viser de gjennomsnittlige virkningene for alle personer 17 år og eldre (inkludert personer 30 år og eldre).

Tabell 1 Anslåtte fordelingsvirkninger av skissen til jobbfradrag for unge, for alle personer 17 år og eldre og for alle personer med endret skatt (17–29 år).¹ Negative tall er skattelettelse. Avrundet til nærmeste hundre kroner

Bruttoinntekt ²	For alle personer			For personer med endret skatt			Akkumulert skattelette, pst. av samlet lettelse
	Antall	Gjennomsnittlig skatt i referansealternativet	Gjennomsnittlig endring i skatt. Kroner	Antall	Gjennomsnittlig skatt i referansealternativet	Gjennomsnittlig endring i skatt. Kroner	
0 – 100 000 kr	373 400	1 100	0	2 300	4 800	-600	0,1
100 000 – 200 000 kr	291 400	9 500	-1 200	99 600	14 800	-3 600	23,8
200 000 – 250 000 kr	254 500	16 200	-1 100	56 400	27 700	-4 800	42,0
250 000 – 300 000 kr	300 000	32 100	-800	50 900	40 300	-5 000	58,9
300 000 – 350 000 kr	335 500	50 500	-600	44 800	56 900	-4 700	72,9
350 000 – 400 000 kr	322 700	67 600	-500	44 300	73 000	-3 900	84,4
400 000 – 450 000 kr	309 700	85 300	-400	43 000	89 100	-2 900	92,6
450 000 – 500 000 kr	311 200	102 800	-200	43 300	105 500	-1 700	97,6
500 000 – 550 000 kr	285 600	119 300	-100	34 200	119 500	-700	99,2
550 000 – 600 000 kr	267 500	135 400	0	3 600	123 900	-1 400⁴	99,6
600 000 – 700 000 kr	432 600	159 100	0	1 700	141 400	-1 900⁴	99,8
700 000 – 800 000 kr	281 100	196 900	0	500	169 800	-2 000⁴	99,9
800 000 kr og over ³	642 400	426 000	0	700	597 300	-3 000⁴	100,0
I alt	4 407 600	132 100	-300	425 400	57 800	-3 500	100,0

¹ Anslagene er før eventuelle tilpasninger, blant annet før endringer i arbeidstid.

² Bruttoinntekt inkluderer all inntekt før skatt og enkelte skattefrie ytelser.

³ Intervallene 800 000 kr – 1 mill. kr og over er slått sammen fordi antallet personer i det ene intervallet var så lavt at usikkerheten i tallene ble betydelig.

⁴ Jobbfradraget er fullt utfaset ved en arbeidsinntekt på 535 000 kroner. At de med bruttoinntekt i intervallet over dette likevel får fradrag, betyr at de har en *arbeidsinntekt* under 535 000 kroner, men at de også har andre inntekter, for eksempel kapitalinntekt. At gjennomsnittlig fradrag for eksempel er høyere i intervallet 800 000 kroner og over enn i intervallet 700 000 – 800 000 kroner, *kan* bety at de i førstnevnte inntektsintervall i gjennomsnitt har en *arbeidsinntekt* som er lavere enn de med bruttoinntekt i intervallet 700 000 – 800 000 kroner (gitt at skattyterne i begge gruppene kjennetegnes ved å ha arbeidsinntekt i intervallet hvor fradraget trappes ned).

Kilder: Finansdepartementet og Statistisk sentralbyrås skattemodell, LOTTE-Skatt.

97,6 pst. av den samlede skatteletten vil gå til unge med bruttoinntekt under 500 000 kroner. Under 1 pst. av de unge som kvalifiserer for jobbfradraget, har en bruttoinntekt over 600 000 kroner. Skatten for de som omfattes av lettelsen, og som har en inntekt mellom 100 000 og 300 000 kroner, reduseres med nesten 20 pst. i gjennomsnitt. Forslaget gir dermed en merkbar lettelse for unge med lav inntekt.

Fradraget gir en skattelette til unge arbeidstakere, både ikke-trygdede og de som kombinerer trygden med arbeid. Isolert sett vil inntektsforskjellene på kort sikt mellom unge uten arbeidsinntekt (herunder både trygdede og ikke-trygdede) og unge med arbeidsinntekt øke noe. Sett i en større sammenheng anslås det at fradraget kan bidra

til å redusere ulikheten noe, fordi den gruppen som får redusert skatt, har forholdsvis lave inntekter, jf. tabell 1 ovenfor.

Dersom jobbfradraget bidrar til at flere forblir eller kommer i arbeid, vil fradraget bidra til å redusere ulikheten også på lengre sikt. Videre vil fradraget også øke disponibel inntekt for unge relativt til andre aldersgrupper, som typisk har høyere inntekt, og derfor kunne virke utjevnende mellom aldersgrupper.

5 ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER

De økonomiske konsekvensene av et jobbfradrag avhenger av fradragsbeløpets størrelse og den nærmere innretningen av fradraget. Fradraget skissert over anslås å gi et provenytap på om lag 1,5 mrd. kroner, men fradraget kan skaleres og tilpasses et ønsket proveny. Departementet vil vurdere den konkrete innretningen av fradraget nærmere og komme tilbake til dette i forslaget til statsbudsjett for 2022.

Det skisserte jobbfradraget baserer seg på et inntektsgrunnlag som Skatteetaten allerede mottar opplysninger om gjennom a-ordningen og næringsoppgaven. Det vil derfor bare være behov for mindre tilpasninger i Skatteetatens systemer.

6 IKRAFTTREDELSE

Det tas sikte på at forslag om jobbfradrag for unge fremmes i forbindelse med statsbudsjettet for 2022, og at det innføres med virkning fra og med inntektsåret 2022.

7 LOVUTKAST

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

Ny § 6-33 skal lyde:

§ 6-33 Jobbfradrag for unge

(1) Personlig skattyter som ved utgangen av inntektsåret er mellom 17 og 29 år, gis jobbfradrag i alminnelig inntekt.

(2) Jobbfradrag gis med et beløp fastsatt av Stortinget. Fradraget gis i summen av:

- a. arbeidsinntekt etter § 5-10 unntatt dagpenger, jf. § 5-10 c nr. 1
- b. beregnet personinntekt etter § 12-2 g
- c. godtgjørelse etter § 12-2 f.

(3) Jobbfradraget kan ikke overstige inntekten det beregnes av. Jobbfradraget reduseres med [x] pst av samlet inntekt etter andre ledd som overstiger [x] kroner.

(4) Har skattyter vært bosatt i riket bare en del av året, reduseres jobbfradraget slik at det bare gis jobbfradrag svarende til det antall hele eller påbegynte måneder skattyter har vært bosatt i riket. Tilsvarende gjelder for skattyter som har hatt midlertidig opphold i riket bare en del av året uten å være bosatt her.

(5) Jobbfradrag gis ikke til skattyter som får standardfradrag for utenlandsk arbeidstaker etter § 6-70 eller som skattlegges etter særreglene for utenlandske arbeidstakere i skatteloven kapittel 19.

(6) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf.